

Sygn. akt IX Ka 798/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

**Przewodniczący: SSO Wojciech Arczyński**

**Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska**

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 roku

sprawy T. K.

obwinionego o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 18 lutego 2013 roku sygn. akt XI W 2157/12

zaskarżony wyrok zmienia i obwinionego T. K. od popełnienia przypisanego mu czynu uniewinnia a kosztami postępowania w sprawie w obu instancjach obciąża Skarb Państwa.

IXKa 798/ 13

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 18 lutego 2013 roku sygn. XI W 2157/ 12 uznał oskarżonego T. K. winnym tego, że w dniu 22 marca ok. godz. 7. 10 w miejscowości B. na ul. (...) II skrzyżowanie z ul. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, iż kierując rowerem i wykonując w sposób nieprawidłowy manewr omijania nieznanego pojazdu osobowego z prawej strony, doprowadził do uderzenia w w/w pojazd narażając siebie i wysiadającą z tego pojazdu pasażerkę G. C. na niebezpieczeństwo i kwalifikuje ten czyn jako wykroczenie z art. 86 § 1 kw i za to na mocy tegoż przepisu w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę 300 zł grzywny, na zasadzie art. 119 kpsw i art. 624 § 1 kpk zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania.

Apelację od tego wyroku wywiódł obwiniony zarzucając, jak to wynika z jej treści błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezzasadnym przypisaniu mu winy za wykroczenie, którego nie popełnił w konkluzji wnoszą o zmianę zaskarżonego wyroku i o uniewinnienie go od przypisanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacji nie można odmówić słuszności. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika iż przebieg będącego przedmiotem osądu zachowania Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o zeznania G. C. i częściowo w oparciu o wyjaśnienia obwinionego. Żaden z pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nie stanowił podstawy ustaleń, gdyż poza wymienionymi osobami świadków tego zdarzenia nie ustalono i nie został również ujawniony żaden ślad zdarzenia, który mógłby być przydatny dla odtworzenia jego przebiegu, a tym samym dla oceny zachowania się jego uczestników. Analiza zeznań świadka G. C. prowadzi do wniosku, iż w oparciu o nie można przyjąć, iż jechała ona jako pasażerka

w nieustalonym samochodzie, a gdy ten zatrzymał się przed skrzyżowaniem, zamierzała wysiąść z samochodu i otworzyła tylne prawe drzwi, w które uderzył jadący rowerem obwiniony. Wyjaśnienia obwinionego wskazują na to, iż dojeżdżając do skrzyżowania sygnalizował zamiar skrętu w prawo, przed skrzyżowaniem został wyprzedzony przez nieustalony samochód, który zatrzymał się przed nim, a on uderzył rowerem w otwarte prawe tylne drzwi samochodu, przez które zamierzała wysiąść G. C.. Sąd Rejonowy zasadnie zauważył zmienność w wyjaśnieniach obwinionego, dokonał oceny tych wyjaśnień i w jej wyniku przyjął wyżej opisaną wersję zdarzenia.

Szczupłość i nieprecyzyjność informacji pochodzących od obojga uczestników zdarzenia nie pozwala na dokładne ustalenie jego przebiegu.

W oparciu o te informacje, nie można ustalić sposobu wyprzedzania obwinionego przez samochód, którym jechała G. C., odległości w której owo wyprzedzanie nastąpiło, od miejsca zatrzymania samochodu, i samego miejsca zatrzymania tego samochodu. Nie wiadomo czy kierowca tego samochodu sygnalizował również kręt na skrzyżowaniu a jeśli tak, to w którą stronę. Tym samym nie można wykluczyć, że nie doszło do zajechania drogi obwinionemu przez kierowcę nieustalonego samochodu i zaistnienie sytuacji w której obwiniony uwzględniając zamiar skrętu w prawo przed skrzyżowaniem mógł omijać zatrzymany przed skrzyżowaniem samochód z jego prawej strony. Brak ustaleń tych koliczności i niemożność ich poczynienia nie pozwala bez wątpliwości twierdzić, iż obwiniony stworzył zagrożenie i naraził G. C. (bo siebie nie mógł) na niebezpieczeństwo a to prowadzi do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonego.

(SSO Wojciech Arczyński)